

Folketingets Retsudvalg

Sagsnr. 2015 - 2855

Dato: 27. april 2015

**Under henvisning til Folketingets Retsudvalgs brev af 31. marts 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 608 (REU alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).**

Spørgsmål nr. 608:

”Hvad er ministerens holdning til de problemstillinger, der rejses i artiklen ”Omar er ikke den sidste terrorist”, bragt på www.b.dk den 18. marts 2015, herunder artiklens kommentarer om den sociale indsats over for radikaliserede personer og udsatte personer, der er i risikogruppen i forhold til at blive radikaliseret.”

Svar:

Danmark blev den 14. og 15. februar i år ramt af to forfærdelige terrorhandlinger med den tragiske udgang, at to uskyldige mennesker blev dræbt. Terrorhandlingerne har rystet os alle og påført de efterladte en dyb sorg. Når terroren rammer, har vi efterfølgende et ansvar for at gennemgå hændelsen og vurdere, om der er noget, som skal ændres med henblik på at forebygge terrorisme.

Artiklen adresserer den tidlige sociale forebyggelsesindsats i kommunerne målrettet børn og unge i risiko for at blive radikaliseret. Tidlig forebyggelse er som al social indsats helt central. Både for den unge og de pårørende men også for samfundet som helhed. Det er derfor vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på bekymringstegn, der kan være udtryk for radikalisering, og at de sætter ind med den nødvendige indsats.

Radikalisering betragtes som en risikoadfærd på lige fod med enhver anden form for risikoadfærd, der på sigt kan føre til f.eks. kriminalitet eller social eksklusion. Den forebyggende indsats er derfor i høj grad integreret med den generelle sociale og kriminalitetspræventive indsats i de enkelte kommuner og lokalområder, da det er herigennem, at der kan iværksættes tidlige og forebyggende indsatser,

målrettet udsatte børn og unge i mistrivsel, såvel som mere indgribende sociale indsatser.

Kommunerne har en generel pligt til at føre tilsyn med de forhold, som børn og unge i kommunen lever under. Kommunen skal tilrettelægge tilsynet på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til de tilfælde, hvor et barn eller en ung må antages at have behov for særlig støtte.

Serviceoven indeholder også en underretningspligt, der gælder alle fagpersoner, som f.eks. klubpersonale, skolelærere og andre, der gennem deres daglige arbejde er i kontakt med børn og unge. Underretningspligten betyder, at fagpersoner, der har en bekymring over et barns eller en ungs trivsel, skal underrette kommunen, som derefter skal undersøge, om der er behov for at iværksætte akutte foranstaltninger eller træffe afgørelse om at undersøge forholdene nærmere.

Når en kommune finder, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse efter reglerne i serviceovens § 50. Undersøgelsen skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket og skal omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold.

Kommunen skal herefter foretage en samlet vurdering af de forhold, som den børnefaglige undersøgelse peger på. Kommunen skal herunder vurdere, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger og i givet fald, hvilke af de mulige hjælpeforanstaltninger efter serviceovens § 52 der vurderes at være den eller de bedste i forhold til den konkrete sag. Foranstaltninger efter serviceovens § 52 kan eksempelvis omfatte pædagogisk støtte i hjemmet, familiebehandling, en fast kontakt person for barnet, den unge eller for hele familien samt anbringelse uden for hjemmet.

I regeringens handlingsplan fra september 2014 om forebyggelse af radikalisering og ekstremisme er der en række initiativer, som skal styrke kommunernes forebyggelsesindsats. Socialstyrelsen og PET vil indgå strategiske partnerskaber med kommuner, som har særlige udfordringer med ekstremisme. Socialstyrelsen og PET vil desuden udvide den eksisterende indsats med at opkvalificere kommunale fagpersoner, herunder inddrage nye faggrupper som f.eks. boligsociale medarbejdere, ansatte på sikrede institutioner, ansatte i kriminalforsorgen og klubmedarbejdere.

Jeg har i foråret 2014 skrevet til samtlige kommunalbestyrelser og orienteret om kommunens forpligtelser og handlemuligheder efter serviceoven i forhold til udrejsende til Syrien, herunder forpligtelserne og handlemulighederne over for børn og unge. Herudover kan kommunerne få rådgivning af Socialstyrelsen og VISO i enkeltsager. Og endelig har ministeriet i marts i år sendt en opdateret vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier i høring. Vejled-

ningen indeholder et nyt kapitel om forebyggelse af radikaliserings og ekstremisme.

Regeringen har fokus på den tidlige kommunale forebyggelse af radikaliserings og ekstremisme og vurderer løbende, om der er behov for at styrke den kommunale indsats.

Manu Sareen

/ Henrik Thomassen